

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Znak: SPN.III.4130.3.2018

Kielce, dnia 02-02-2018

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2017r., poz. 1875 ze zm.) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2017r., poz. 1073 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXXII/303/17 Rady Gminy Miedziana Góra z dnia 28 grudnia 2017r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Kostomłotów Pierwszych „Część Wschodnia” – centrum.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 28 grudnia 2017r. Rada Gminy Miedziana Góra podjęła uchwałę Nr XXXII/303/17 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Kostomłotów Pierwszych „Część Wschodnia” – centrum.

W dniu 19 stycznia 2018r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz zobowiązał Przewodniczącego Rady Gminy Miedziana Góra do złożenia wyjaśnień i odniesienie się do przedłożonych do uchwały zarzutów.

Pismem z dnia 25 stycznia 2018r., znak: OSO.0004.7.2018, Przewodniczący Rady Gminy Miedziana Góra złożył wyjaśnienia i odniósł się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Przedmiotowa uchwała oceniana jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2017r., poz. 1073 ze zm.), zwanej dalej ustawą.

Przepis art. 28 ust. 1 ustawy stanowi, że istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem oraz złożonej odpowiedzi na wszczęcie postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego.

I. W zakresie istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

1. Uchwała narusza art. 15 ust. 1 ustawy i art. 95 ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze z dnia 9 czerwca 2011r. (t. j. Dz. U. z 2017r., poz. 2126 ze zm.) poprzez niezapewnienie ochrony udokumentowanych złóż kopalin.

W świetle art. 15 ust. 1 ustawy wójt sporządza projekt planu zgodnie z przepisami odrębnymi.

Zgodnie z art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze (t. j. Dz. U. z 2017r., poz. 2126 ze zm.) udokumentowane złoża kopalin w celu ich ochrony ujawnia się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Ochrona udokumentowanych złóż kopalin w planie polega na takim przeznaczeniu terenu, które umożliwi w przyszłości eksploatację tych złóż.

Z rysunku planu (załącznik nr 1 do uchwały), wynika że na obszarze udokumentowanego złoża „Mogiłki” zaprojektowano tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczone symbolami: A6.MN i A7.MN. Zgodnie z § 27 pkt 4 lit. „a” uchwały na wyżej wymienionych terenach dopuszcza się zasadę kontynuacji zabudowy. Tym samym złoża przestało być chronione.

W treści planu brak jest ustaleń o ograniczeniu w użytkowaniu terenu, w tym zakazie zabudowy dla obszaru udokumentowanego złoża „Mogiłki”.

Podkreślić należy także, że Geolog Wojewódzki w swojej opinii z dnia 05.05.2017r., znak: OWŚ-V.7634.261.2017, wskazał na konieczność usunięcia zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z obszaru udokumentowanego złoża „Mogiłki”.

Potwierdzeniem tezy, że udokumentowane złoża powinny być chronione przed zabudową jest wyrok NSA z dnia 08.12.2009r., sygn. akt: II OSK 1661/09, w którym orzeczono iż skutkiem ujawnienia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy złóż kopalin mogą być ograniczenia w zakresie wykorzystania nieruchomości (np. zakaz zabudowy budynkami mieszkalnymi) w celu zabezpieczenia złóż przed zagospodarowaniem w sposób wykluczający podjęcie wydobycia w przyszłości.

Zaznacza się jednocześnie, że należy zweryfikować granice złoża „Mogiłki” i ponownie zaopiniować projekt planu miejscowego z Geologiem Wojewódzkim (stosowanie do art. 17 ust. 6 pkt „a” tiret 4 ustawy).

2. Uchwała narusza art. 16 ust. 1 ustawy poprzez sporządzenie rysunku przedmiotowego planu miejscowego (załącznik Nr 1 do uchwały) na nieprawidłowej mapie.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy plan miejscowy sporządza się z wykorzystaniem urzędowych kopii map zasadniczych albo w przypadku ich braku map katastralnych (ewidencyjnych), gromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym.

W myśl art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 17 maja 1989r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (t. j. Dz. U. z 2017r., poz. 2101 ze zm.) przez mapę zasadniczą rozumie się wielkoskalowe opracowanie kartograficzne, zawierające aktualne informacje o przestrzennym usytuowaniu: punktów osnowy geodezyjnej, działek ewidencyjnych, budynków, konturów użytków gruntowych, konturów klasyfikacyjnych, sieci uzbrojenia terenu, budowli i urządzeń budowlanych oraz innych obiektów topograficznych, a także wybrane informacje opisowe tych obiektów.

Natomiast art. 2 pkt 8 ww. ustawy stanowi, że przez ewidencję gruntów i budynków (kataster nieruchomości) rozumie się system informacyjny zapewniający gromadzenie, aktualizację oraz udostępnianie, w sposób jednolity dla kraju, informacji o gruntach, budynkach i lokalach, ich właścicielach oraz innych podmiotach władających lub gospodarujących tymi gruntami, budynkami lub lokalami.

Zgodnie z § 28 ust. 1 pkt 1, 3, 4 i 6 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (t. j. Dz. U. z 2016r., poz. 1034 ze zm.) treść mapy ewidencyjnej stanowią m.in.: granice działek ewidencyjnych, kontury użytków gruntowych i ich oznaczenia, kontury klas bonitacyjnych i ich oznaczenia, numery działek ewidencyjnych.

Rysunek planu będący załącznikiem Nr 1 do uchwały sporządzono na nieprawidłowej mapie, ponieważ:

- na podkładzie mapowym część działek nie posiada numerów ewidencyjnych,
- granice części działek nie są zamknięte (urywają się).

W odpowiedzi na wszczęcie postępowania nadzorczego dołączono pismo Starostwa Powiatowego w Kielcach z dnia 25.01.2018r., znak: GN-III.6642.3.21.2018, potwierdzające pobranie z Powiatowego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej mapy hybrydowej w skali 1:1000 do celów sporządzenia projektu planu. W ww. piśmie wyraźnie podkreślono, że zlecenie wykonano na podstawie złożonego i zarejestrowanego wniosku nr 6642.3837.2013 z dnia 12.11.2013r. na wykonanie wydruków mapy hybrydowej.

Zgodnie z art. 14 ust. 5 ustawy na burmistrzu spoczywa obowiązek przygotowania materiałów geodezyjnych do opracowania planu miejscowego, w tym pobranie właściwej mapy z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

3. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 6 i 10 ustawy w związku z § 4 pkt 6 i 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (t. j. Dz. U. z 2003r. Nr 164, poz. 1587) poprzez nieprzedstawienie na rysunku planu jak i w tekście uchwały wielkości liczbowych określających:

- położenie nieprzekraczalnych linii zabudowy,
- szerokość terenów dróg,
- szerokość pasów technologicznych od linii elektroenergetycznych.

W świetle art. 15 ust. 2 pkt 6 i 10 ustawy w związku z § 4 pkt 6 i 9 ww. rozporządzenia w planie miejscowym obowiązkowo określa się linie zabudowy oraz zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, a w szczególności określa się układ komunikacyjny i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami.

Potwierdzeniem tezy, że takie wielkości powinny zostać określone w planie jest wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 23.03.2015r., sygn. akt: II SA/Wr 788/14.

Należy zaznaczyć, iż w piśmie z dnia 17.05.2017r., znak: 1600OR-PS-WZ.7111.34.2016.7, Polskie Sieci Elektroenergetyczne, Wydział Zarządzania Majątkiem Sieciowym w Radomiu, sygnalizowały, że informacja o szerokości pasa technologicznego powinna znaleźć się w treści planu, a odpowiednie wielkości powinny być odzwierciedlone na załączniku graficznym do planu.

4. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 10 oraz art. 15 ust. 1 ustawy w związku z § 4 ust. 2 pkt 3, § 7 ust. 1 i § 8 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 2016r., poz. 124) poprzez nieprawidłowe zakwalifikowanie dróg powiatowych do klasy L oraz zmniejszenie parametrów technicznych dróg publicznych, tj. zmniejszenie szerokości (w liniach rozgraniczających).

Zgodnie z § 4 ust. 2 pkt 3 ww. rozporządzenia drogi kategorii powiatowej zaliczone są do klasy GP, G lub Z, czyli mogą mieć najniższą klasę techniczną – zbiorczą (oznaczoną symbolem Z).

W myśl § 7 ust. 1 tego rozporządzenia dla ulicy/drogi klasy Z najmniejsza szerokość w liniach rozgraniczających, o przekroju jednojezdniowym, wynosi 20m.

Tymczasem po dokonaniu pomiaru szerokości w liniach rozgraniczających dróg na rysunku planu okazało się, że:

- oznaczone symbolem KD-L drogi lokalne (powiatowe) mają szerokość ok. 12m,
- oznaczone symbolem KD-Z drogi zbiorcze mają szerokość ok. 14m.

Z wyjaśnień Przewodniczącego Rady Gminy wynika, że Zarząd Dróg Powiatowych, któremu podlegają ww. drogi, nie złożył wniosku o poszerzenie istniejącego pasa drogowego i nie podjął negocjacji w sprawie wprowadzenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, co było podstawą do pozostawienia dróg w ich dotychczasowych pasach drogowych. Wskazał również na § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia, który mówi o możliwości dopuszczenia przyjęcia klasy drogi o jeden poziom niżej przy przebudowie drogi.

Jednak w ustaleniach tekstowych planu brak jest zapisów wskazujących, że drogi będą jedynie przebudowywane.

Zgodnie z § 7 ust. 2 ww. rozporządzenia w wyjątkowych wypadkach dopuszcza się przyjęcie mniejszych szerokości ulic, ale wymaga to przeprowadzenia analizy. W dokumentacji planistycznej brak przedmiotowej analizy, co sugeruje o jej niewykonaniu i tym samym o braku możliwości zmniejszenia szerokości dróg.

Podkreśla się, że sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego musi być zgodne z przepisami, w tym muszą być zachowane normatywne parametry dróg, ponieważ plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego, który obowiązuje bezterminowo, nie przedstawia jedynie stanu istniejącego lecz pokazuje także rozwiązania perspektywiczne.

5. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy w związku z art. 4 ust. 1 ustawy i § 4 pkt 9 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez brak ustaleń dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej dotyczącej sieci gazowej i dostarczania ciepła.

Konieczność ustaleń w tym zakresie wynika również z art. 4 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a także z § 4 pkt 9 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z którym ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej powinny zawierać: określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych, określenie warunków powiązań układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym.

Z przytoczonych powyżej przepisów wynika, że obowiązkowym elementem planu miejscowego jest rozmieszczenie inwestycji celu publicznego, przy czym inwestycjami celu publicznego, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy są m.in. urządzenia infrastruktury technicznej do których odwołuje się m.in. art. 2 pkt 13 ustawy, a więc drogi, obiekty budowlane, urządzenia i przewody, o których mowa w art. 143 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami z dnia 21 sierpnia 1997r. (t. j. Dz. U. z 2018r., poz. 121 ze zm.). Zgodnie z tym przepisem „Przez budowę urządzeń infrastruktury technicznej rozumie się budowę drogi oraz wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych.”. Z kolei zgodnie z art. 6 pkt 1, 2, 3, 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami, realizacja tych inwestycji stanowi cel publiczny.

Z podkładu mapowego, na którym został sporządzony rysunek projektu planu wynika, że na terenie objętym granicami planu występuje sieć gazowa.

Z przepisów tych wynika zatem konieczność jednoznacznego wyznaczenia terenów pod realizację sieci infrastruktury technicznej. Stanowisko takie znajduje swoje odzwierciedlenie w orzecznictwie, w tym m.in. w wyroku NSA z dnia 25 czerwca 2015 r., sygn. akt II OSK 1328/15 czy wyroku WSA w Olsztynie z dnia 10 marca 2015 r., sygn. akt II SA/OI 19/15.

Nie można zgodzić się z wyjaśnieniami Przewodniczącego Rady Gminy, że ustalenie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej dotyczącej dostarczania ciepła i sieci gazowej byłoby rażącym naruszeniem prawa z powodu braku delegacji ustawowej i przekroczeniem upoważnienia ustawowego.

6. Uchwała narusza art. 15 ust. 1 ustawy w związku z art. 21 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2017r., poz. 1405 ze zm.) poprzez

brak zamieszczenia projektu planu oraz prognozy oddziaływania na środowisko w publicznie dostępnych wykazach.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, dane o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach. Natomiast z art. 21 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy wynika, że przedmiotowe dane dotyczą m in. projektu planu miejscowego oraz prognozy oddziaływania na środowisko.

W dokumentacji prac planistycznych brak jest dowodu zamieszczenia przedmiotowych dokumentów w ww. wykazach.

Zaznacza się jednocześnie, że zgodnie z art. 23 ust. 1 ww. ustawy publicznie dostępne wykazy prowadzi się w formie elektronicznej, które są udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej.

Ponadto brak podsumowania i uzasadnienia zawierającego informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa w trakcie sporządzania planu miejscowego zgodnie z art. 43 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

II. W zakresie nieistotnego naruszenia prawa:

1. Na wyrzysie ze studium brak jest legendy. Legenda studium jest niezbędnym jego elementem, ponieważ pozwala na prawidłowe odczytanie ustaleń rysunku studium.

2. Błędnie określono skalę na rysunku planu miejscowego w formie liniowej.

Z uwagi na powyższe, organ nadzorczy stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały. Organ nadzoru zdecydował zatem o stwierdzeniu nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wpis w postępowaniu przed sądem administracyjnym w sprawach skarg na akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego wynosi 300zł.

Agata Katarzyna Wojtyszek
Wojewoda Świętokrzyski